CENGİZ TUNCER — TARIK DURSUN K.

Devr-i âlem

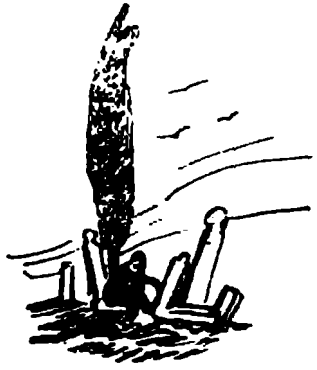
Şiirler

DEVR-İ ÂLEM

— Şiirler

CENGİZ TUNCER — TARIK DURSUN K.

Bu kitap Kaynak Yayınlarının
7 Numaralısı olup, 1951
yılı Mayıs ayı içinde Buket
Basımevi 'nde basılmıştır.

ÖLÜNÜN ELLERİ

Cengiz Tuncer

Bir Kadın İçin İlk Şiir

Toplayın bütün katil ve sabıkalıları bir araya,
Onlarla dostça kucaklaşmak istiyorum.
Götürün bende ne varsa zenginlik adına
Fakir ve kimsesiz kalmağı diliyorum.

Bir sen kalsan yeter baş ucumda,
İkide bir uzanıp alnımdan öpersin.
Dilerim merhametin ve iyiliğince
Dünyamıza saadetler gelsin.

Bazı defa seni düşünmekten harap gördüm.
Uzaktan ağlar gibi bir hâlin vardı.
Hep senin için ağladım uzun geceler boyunca.
Kim görse o halinle seni, Ağlardı..

"Ben" diyordun sanki gözlerinle,
Kimsesiz, bir ağaç gibi kuruyacağım.
Üzülme, kadınım.. Yavrum.. Yavru ceylânım·
Şiirlerimde senin için yalvaracağım.

Sonra bir genişliktir gelecek içimize,
Ince dallarda açılmış çiçekler gibi yeni
Şimdi ister istemez düşünüyorum,
Seni ve incecik ellerini.

Bu sokak eski bir itiraftır unutulmuş.
Seni kendime daha yakın hissediyorum.
Yıldızların akıp gidişİni gördükçe, ihtiyar yıldızların.
Gayri sevinçli günler geldi diyorum.

Yıldızlar bir perişan bir perişan ki sorma
Tamamlanmamış bir resme benziyorlar,
Bir düşünce haliyle istıraplar;
Geceden üstüme doğru geliyorlar.

Toplayın bütün katil ve sabıkalıları bir araya
Onlara senden bahsetmek istiyorum.
Masum ve kimsesiz geldiğim dünyayı,
Kirler ve günahlar içinde terkediyorum..

Aşk üstüne yeni baştan beş dörtlük

Kız gel etme - eyleme
Benim bağrım yufka.
Seni seviyorum vallah - billah.
Kötü söyleme.

Her akşam kafayı çekerim.
Dünya dersen şeker - şerbet
bir güzel tıraş olur,
Evinin önünden geçerim.

Kız yeter bu naz
Bana acı
Ben seni bırakmam kız,
Dünyâda olmaz.

Bak ne güzel ikimizin karnı tok,
Fırsat elde sevişelim.
Ben o çocuğu bir döveyim,
Yağma yok.

Kimseyi sevmedim daha evvel
Kız,
Etme - eyleme
Gel yarim gel.,

Uykusuz

Bu bizim nasibimizdir,
Kendi ayaklarıyla giren geceye:
Uzun yolların sonunda şimdi,
Bir çocuk gibi ağlamaktadır.

Sen hiç görmemiş olmalısın,
Bütün ömrünce;
Yıldızların gözlerini oynata oynata güldüklerini.
Şimdi öyle bir gecedeyiz ki
Karanlık içinde elden ayaktan ayrı.
Şimal şehirlerini düşün kardeşim,
Yıldızlar küme küme donmuşlardır.

Bak üstümüzden geçen rüzgârlara,
Kahredici bir barut kokusunu,
Nasıl götürüyorlar cenûba.

Bütün Avrupa şehirlerini düşün,
Pariste sevda şarkıları söylemektedir.
Marsilya kerhanelerinden yine küfürler,
Beton direkler ardından şehre esmektedir.

Karanlık..
Yine gecedesin.
Tahta kanepede uzanmış yıldızları düşünmektesin.

Kar altında kalan

Meselâ yapraklar dökülmüş eylûl sonunda,
Oturup ağlamak geçer içimden.
Kırlangıçlar turnalar çekib gitmiş
Baka kalmış cümle alem peşinden.

Nasıl dayanılır bu ayrılığa ahlat ağacım?
Kandır bütün ağaçları bizde gidelim,
Yaz günlerinin peşisıra cenûba.
Orada iki ırmak arasında bir yeşillikte;
Kendi halimizce yaşamayı öğrenelim.

Kurbağalar yosunları kemire dursun.
Isırganlar bile çiçeklenir...
Yeşille mavi arasında bir renk vardır,
Kişiyi deli eder..

Düşün şimdi ırmakların suyu bulanmıştır..
Alabalıkları, Yılanbalıklarını bir düşünce almıştır.

Ferman Senin

Bu gün pazardır günlerden
İzmir şehri gülümser, oynar,
Ferman senin elindedir güzelim.
'Ne dilersen dile benden.'

Ben ölmüş bir şairim yaşayamadan
Ö ɜ rüm birşeyler aramakla geçti.
Nedense üzgün şarkılar gibi
Cömertçe harcadım günlerimi.

Mavi bir aydınlığa hasrettik daha
Ayni umutla büyür vücutlar.
Karanlık karanlık bir geceden
Henüz çıkmıştık sabaha.

Karanlık içinde birşeyler parlıyordu,
Vücut ve sıcaklığımı kaybedip,
Hiçliği doğru uzaklaşırken;
Ardımda bir beyazlık sallanıyordu.

Umurumda değil kaybetmek yeşili,
Şefkatle kucaklaşmışım köklerle.
Bazan bir aydınlık çöker içime,
Parlak yıldızlar ve mavi göklerle.

Nedir uzaklaşan varlığımızdan
Şehirlerin gürültüsünü özlüyor içim.
Dün yıldızlar eriyordu avucumda,
Ben bu gün herşey gibi hiçim.

Ne buldum ve ne kaybettim bilmiyorum.
Dallar yeşillik içindeydi kavlimce
Yağmur yağıyor üstümüze,
Sükûn gibi inceden ince...

Üç Ağaç

Orta Anadoluda bir yol üstünde,
Yan yana üç tane kayın ağacı gördüm.
Böyle ağaçlar çoktur orlarda,
—Ama ben üç tanesini gördüm.—
Yapraksız titriyordular üçüde
Nedir derdiniz ağaçlar dedim.
Uzun uzun anlattılar.

Ağaçlar dedim siz bu halinizle
Fakir kardeşlerimize benziyorsunuz.

II

Yine bir defa Anadoluda,
Gezerken ayni ağaçları gördüm.
Aylardan nisandı.
Merhaba ağaçlar dedim nasılsınız?

Hiç dediler gayri üşümüyoruz,
Geçende bir yolcu anlattı bize,
Fakir insanları düşünüyoruz.

Geceler içinde Darmadağın

Bana bu şehir geceleriyle,
Yıldızlı dağ köylerini hatırlatır.
Ayni yalnızlıktır kapımı çalan.
Ayni düşünceler yaklaşır uzaklaşır...

Sonra yarı gecede yıldızlar bir büyür bir küçülür
Hiç dönmeyecekmişsin gibi gelir bana,
Yapraklar dökülür, dökülür, dökülür...

İnsan hüzünlenince bir başkadır.
Yalnızlık içinde hüznüm artar,
Bir bakarsın gece bastırmıştır,
Bir de bakarsın ki üstümüzden yıldızlar akar...

Bilirsin dağ köylerinin bir garip hali vardır,
İnsanı düşünceler gibi alıp götüren.
İnsan dediğin nedir ki
Böyle düşünen, düşünen, düşünen.

Müstehcen Şiir

Mehmet efendi sabah altıda gelir,
Akşam sekiz deyince gider....
Sabahtan akşama kadar,
Yüz kişi gelir çişini eder.

Efendim, bu minval üzre,
Mehmet efendi yevmiyeyi doğrultur.
Akşam olur yırtık çıkın elinde
Dertlerini unutur.

Boyabat

Yaman olur Boyabatın öküzü,
Uzun mu uzun boynuzu.

* * *

Çamurlu yollar, pirinç tarlaları,
Kamyonlar görünür bazı bazı.

* * *

Sonra eli sazsız Mehmet Selim
Güldürür ölü domuzu.

* * *

Hepbir çalışıyor kadınlar hastalar, erkekler
Topraktan geliyor bu ince sızı.

* * *

Ne iyi dağıyle taşıyle Boyabat
Sağ olsun zengini, fakiri, öksüzü.

Numaralı Şiir

I

Rüzgâr söndürdü mum ışığını.
Karanlıkta kaldım.
Çoktandır söylemeğe dilim varmıyor,
Karanlık içinde bunaldım.

II

Karanlık büyür içimde selamsız sabahsız.
Bir telaştır alır beni
Ekinlerin buğdaların üstünden,
Bir rüzgâr esmede herşeyden yeni.

III

Sırtımı döndüm ışığa
Alaca karanlık yüzümde ışır.
Ben tarlalarda büyümüşüm,
Solucanlarla haşır - neşir.

IV

Köprüden geçen atları seyrettim
Hepsi birbirinben cılız.
Benim bu şiiri yazdığım günler,
Bütün arkadaşlar işsiz.

V

Ayaklarında pabuç bazı insanlar,
Sırtlarında mintan yaşamaktadır.
Bir maceraya benzer ömrümüz,
Gün günün peşinden uzamaktadır.

VI

Rüzgar söndürdü mum ışığını,
Karanlıkta kaldım.
Sırtımı döndüm ışığa
Ağladım, ağladım, ağladım.

HAVAYA VE SUYA DAİR

Tarık Dursun K.

Adam olmıya dair

Bütün emeklerim boşa gitti
Nedendir bilinmez
Adam olamadım bir türlü işte
Aramızın açılması bu yüzdendir.
Bu yüzden bozuştuk dostlarla
Selamı-sabahı kestiler bir gün
Birgün bırakıp gitti beni bir başıma yalnız
Bu yüzden Maliyedeki sevdiğim..

Düğün - dernek canına yandığım,
Baştan aşağı civelek dünya,
Taşa bassam iz olur-yere baksam söz olur
Ses desem-ses verir mısralarım
Yâr-durup durupda işmar etmiyor mu
Çileden çıkıyorum,
Başım bulutlara değiyor - bulutlar içinde
Bir şafakla eğiliyorum dünyaya
Deli-divane olmuş kara toprak
Ben şairim,
Ellerim- gözlerim- kulaklarım türkü şimdi.

Arabam gelir aman yâr içinde
Yâr gelir - bahar içinde
Ben yârimi aldım köçekten aman anam
Çengi çalar - düğün - dernek içinde.

İzmir'inde eğri - büğrü yolları yandım
Bildiğimiz - bilmediğimiz kuşlar,
Güvercinler mi desem - kumrular mı
Kanat açar - kanat çırpar.

"Hele yâr-zalım yâr„ öldük-bittik aman
Su başı durakmış gayrısı yalan.

Bir ölü halinden şikâyet ediyor

Gün ışığı sızıyor topraktan
Göz oyuklarımı kum doldurmuş
Sancıyor...

Ağlayan Var ile gülen Ayvaz

Tuhaftır dünya işleri
Uzayıp gider,
Neriman'ın işleri de tuhaf
Ne başlar - ne biter.

Neriman'ın dükkânı var;
Rakı satar tütün satar.
Arada bir süslenir:
Caka satar.

Günlerden birgün efendim,
Eski bir şarkı gibi
Neriman'da öyle unutulmuş
Birini sevdi.

Neriman'ın sevdiği
Şimdi gelir vapurla,
İskeleden çıkar,
Altı otuzda.

Köfteler de maydonuzlu sonra
Daha neler de - neler,
Dikilir yol üstüne Oğlan
Cigara içer.

Dükkân'ın önünden geçer de
Neriman şaşırır,
Tütün isteyince
Rakı verir.

Bir lâf etse meselâ
"Hava - kuş - yahut - ördek„
Neriman dönüp bakacak
Gülüverecek.

Ama bu işin sonu yok biliyorum.
Uzar da uzar·
İnsanın yılan hikâyesi gibi
Gücüne gider.

Nerimanın dükkânı,
Köşede büyük.
Çocuğa karşı yaptığı
Ayıp.

Aşıklık halleri

Düşünüp dururum bazı zaman
Adımlarım neden bu kadar şaşkın,
Neden akşamla beraber;
Bir gariplik çöküyor üstüme.
Durup - durupta dalmıyor mu gözlerim
Denizin yeşiline göğün mavisine.

Öyle şaşkınım - öyle şaşkınım ki sorma
Bir hoş oluyor içim
Seni düşündükçe...

Romans

— Esat A. Balım'a —

Bir hüzün yağmurudur dökülen
Akşam üstleri akşam üstleri...
Kadınlar geçer aklımdan-kadınlar
Kadınlar aldı düşünceleri...

Değişen ne var ki yaşamakta-değişen
Hayat bir ezelî tekerrürdür,
Yalnızlıktır insanı öyle
Alır götürür...

Bir karanlık sarmıştır şehri bir karanlık
Penceredesin-yüzün sıcak avuçlarında
Aşksız bir âvareliktir dopdolu
Şehrin sokaklarında...

Kadınlar geçer aklımdan - kadınlar
Düşünürsün - istesen - istemesen
Geçen kadınlar içide en güzeli
Sen..

Yanılma

Vakit diyelim ki bir akşam üstüdür,
Evine dönüyorsun - yorgun..
Yağmur renkli bulutlar içinde dünya,
Lacivertler giymiş - gözlüklü esmerceden
Elektrik direğine sırtını vermiş bir adam,
Hüzünlü - cigara içiyordu..

Adamı gördün - titredi yüreğin ama
O adam ben değildim...

İlk gençlik aşkından ve akasyalardan bahseden şiir

Lütfiye'yi ilk öptüğüm gün ağzından
Küçükesat bağlarında
Başucumuzda durup - dikelmişti
Akasya ağaçları...

Pencereden kar geliyor

Ah bunu-hiç unutmıyacağım.
"Nisanın ilk günlerinde
"Kiraz dallarında kar yağdığını..„

Öylesine deli-deli süzülüşünü güneşin,
Bir toz pembeliğinden
Çiçek içinde ama bembeyaz,
Kendini koyvermiş dallardan..

Kahredici bir yalnızlık içindeyim.
Bahardı gönlümce-kahraman.
Dolaştım-durdum sokakları
Sen geçtin aklımdan.

Ah-hiç unutmıyacağım,
Kiraz dallarına kar yağdığını,
Nisanın ilk günlerinden sonra
Bırakıp gittiğini...

Aşk peşinde

Arabamın atları şıngır-mıngır derken
Tekeri kırıldı-yolda kaldım
Yıldızlar çıkmış-gece olmuş
Aşk yüzünden bu halim..

Baş ucumda bir avuç taze yıldız
Yıldızlar gözlerin gibi parlar
Sana geliyordum geç vakit
Kaldım naçar.

Oturdum yol üstüne düşündüm
Düşündüm de şaşırdım,
Cebinde bir şişe rakı,
Rakıyı içtim.

Serüven

I

Lütfiye geçende tesadüf
Bir resmin elime geçti,
Of dedim bir yol seslice
Beni bir efkâr aldı.

Uzaktan bir radyo çalıyordu;
Senin için niyet tuttum.
"Bırakıp gittin - vefasız,,
"Sonra unuttun,,

Zamanla türkülü - masal olur
Ben seni sevdim işte
Lütfiye fayda yok
Son pişmanlıkta.

Şimdi gençlik var, başka
İnsanın kanı kaynar
Ama güvenme gençliğine
O da geçer.

Serüven

II

Gün bitti - yıldızlar çıktı
Üç kişi oturup rakı içtik
Elimiz saz - dilimiz türkü
Hep seni andık.

Geçmişe mazi - yenmişe kuzu
Olanlar oldu - geçenler geçti
Esmerce bir aydınlık içinde
Bir gece vakti.

Neyleyip - nişlediysek
Bir türlü gün geçmedi
Bırakır verdim kendimi öyle
Herşey yüzüstü kaldı.

Lütfiye aşklar hep hüzünlü
Yaşamamız gibi yeknasak
Tuz - biber oldu şimdi
Bir de yalnız olmak.

Öylesine doluki içim.
Günlük-güneşlik bir gündü;
Terkedildim.

Kadını bileceksiniz
Bütün şiirlerimde vardı.
Güzel başlamıştı hikâye ama
Sonu kötüye vardı.

Geceli-gündüzlü evi önünde,
Üçaşağı-beş yukarı dolaştım.
Unuturum dedimde zamanla
Unutamadım.

Bir şarkı söylenmiye görsün
Onu hatırlıyorum.
"Hatırımdan çıkmaz oldu efendim„
Yapamıyorum.

Bakıp kızıyorum ellerime,
Bu iş onların işi.
Şiir yazıp durdular kıza
Allahın günü.

İnat için yazdım bunu da
Ne olursa olsun.
Tarık Dursun dillere düşecekmiş,
Düşsün.

YAYINLARI — 7

Fiatı : 40 kr.